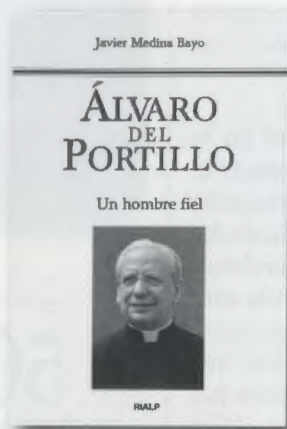

**Álvaro del Portillo.
Un hombre fiel**

Javier Medina Bayo

Rialp
Madrid, 2012
826 pàg.

Els que tenim la sort d'haver conegut don Álvaro del Portillo estem d'enhorabona. Al record inesborrable de la seva persona, amb el seu solc de bondat, de pau i d'alegria, s'uneix ara aquesta biografia que hi afegeix multitud de detalls, molt humans i també molt sobrenaturals, que reforcen la seva figura i la fan en molts moments commovedora. I em sembla que aquesta és la paraula que caracteritza aquesta biografia: *commou*. Els que no el van conèixer personalment, trobaran en aquest llibre una excel·lent biografia d'aquest home de Déu.

Commou veure el nen Álvaro quedar-se sense desdijuni per anar a Missa abans que comencin les classes i poder combregar. Commou veure la preocupació del jove Álvaro per acabar al més aviat possible els estudis d'ajudant d'obres públiques per poder ajudar a casa amb un sou alhora que

compaginava els seus estudis d'enginyer. Commou la prompta resposta a la crida de Déu, gairebé només insinuar-se, a una entrega total al cap de poc de conèixer sant Josepmaria. Commou veure el militar Álvaro assistir a Missa a la ciutat de Burgos abans de la diana, i fent uns quants quilòmetres, i emportar-se a Missa trenta companys més; i, en fi, cada pàgina d'aquest llibre té aquest aspecte commovedor; per no parlar de la seva ajuda a sant Josepmaria, del seu servei a la Santa Seu, de la seva alegria davant de les moltes malalties que va sofrir.

L'autor subtitula molt encertadament el llibre *Un home fidel*. Potser és aquest aspecte de la fidelitat el que unifica la vida de don Álvaro. Com assenyala l'autor: «Per estendre el cristianisme, avui com ahir, el seguidor de Crist té un únic camí: la recerca del compliment de la Voluntat de Déu, a través de l'entrega de si mateix. La biografia d'Álvaro del Portillo és un exemple d'aquest esperit de donació». Don Álvaro s'adona que la voluntat de Déu li ve a través de sant Josepmaria i posa tot el seu interès a secundar els apostolats i encàrrecs que rep del Pare. I ho fa amb una gran heroïcitat.

Potser aquesta faceta de la fidelitat es revela més vivament, després del traspàs del Fundador, en els successos relacionats amb l'erecció de l'Opus Dei com a Prelatura personal. Aquesta última part del recorregut jurídic de l'Obra, realitzat sota l'impuls de don Álvaro, no deixa de ser una mostra de la fidelitat als desitjos del Fundador, així com, alhora, un servei fidel a l'Església, en desenvolupar una de les figures eclesials preconitzades en el Concili Vaticà II, com és el cas de les prelatures personals. L'autor de la biografia exposa bé les dificultats de tota mena amb què es troba don Álvaro,

amb el seu saber fer i la seva gran visió sobrenatural. L'arma principal de don Álvaro és la petició d'oracions, amb gran fe, en cada pas d'aquest itinerari jurídic, que com tota cosa nova, ha de trencar motlles i obrir-se camí entre tot tipus de dificultats. També destaca l'autor la clarividència del papa Joan Pau II en tot aquest procés i la seva sintonia amb don Álvaro.

Al començament del llibre, s'hi recullen unes paraules del prelat de l'Opus Dei, Mons. Echevarría, que va pronunciar al funeral per l'ànima de don Álvaro: «Quan s'escriu la seva biografia, entre altres aspectes rellevants de la seva personalitat sobrenatural i humana, aquest haurà d'ocupar un lloc destacat: el primer successor de sant Josepmaria Escrivà de Balaguer en el govern de l'Opus Dei va ser —primer que res i sobretot— un cristià lleial, un fill fidelíssim de l'Església i del Fundador, un pastor completament entregat a totes les ànimes i de manera particular al seu *pusillus grex*, a la porció del poble de Déu que el Senyor havia confiat a la seva cura particular, en estreta comunió amb el Romà Pontífex i amb tots els seus germans en l'episcopat. Ho va fer amb oblit absolut de si, amb una entrega generosa i alegre, amb una caritat pastoral sempre encesa i vigilant».

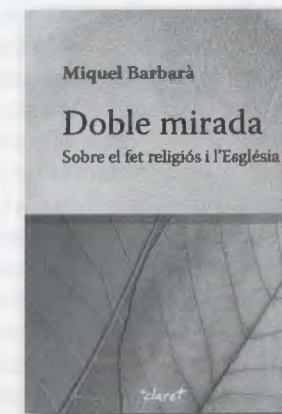
Els 22 capítols d'aquesta biografia estan dividits en 3 parts: *Infància i Joventut* (1914-1939), *Al Costat de sant Josepmaria* (1939-1975) i *Pare i Pastor* (1975-1994). Es clou amb una *Cronologia*, l'*Apèndix Documental* i un *Àlbum fotogràfic*. L'autor ha fet un profund treball d'investigació sobre cartes, documents i testimonis. Alguns d'ells es recullen a l'*Apèndix Documental*.

Joaquim González-Llanos

**Doble mirada.
Sobre el fet religiós i
l'Església.**

Miquel Barbarà Anglès

Editorial Claret
Barcelona, 2012
106 pàg.

Poques persones tan preparades com Miquel Barbarà per oferir-nos aquest estudi de sociologia religiosa: una *doble mirada* que vol ser una mirada al fet religiós i a l'Església catòlica des de la sociologia i des de la creença.

Miquel Barbarà, llicenciat en Teologia i en Ciències Socials pel PUG de Roma (1961-1967) i en sociologia per la Universitat Complutense de Madrid, és membre de la Conferència Internacional de Sociologia de la Religió (va ser del Comitè Executiu) i membre i fundador de l'Associació Llatinoamericana d'Experts en Ciències Socials sobre el fet religiós.

Joaquim Claver ha descrit encertadament el llibre: «L'obra que presentem —escriu— no és una creació de laboratori o des d'una taula d'estudi. És el fruit d'una llarga trajectòria de docència en diferents ins-